

Regionkontoret for Nord-Gudbrandsdal

Saksbehandler: Arbeidsgruppe v/Rune Øygard

Landbruks- og matdep.	
2006/00148-162	
16 MAI 2006	
SPD	MP
	719

Utvalg:	Saksnummer:	Møtedato:
Regionråd	R 12/06	12.05.06

ENDRING AV DYREHELSEPERSONELLOVEN - HØRING

Landbruks- og matdepartementet har sendt på høring forslag til endring av lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Høringsfristen er 15.mai 2006.

Formålet med lovendringen er at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet overføres fra staten til kommunene.

I samband med høringa har regionsjefen i samråd med kommunene oppretta ei arbeidsgruppe som har utarbeidet et forslag til høringsuttalelse.

Arbeidsgruppa har hatt følgende medlemmer:

Rune Øygard, leder (ordfører), Anders Prestegarden (Mattilsynet), Anders Avdem (veterinær), Trond Ellingsbø (Bondelaget), Ola Helstad (administrasjonssjef).

Ansvarsfordeling

I dag er det staten som har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Departementet ønsker at fra 2007 skal kommunene sørge for disse tjenester. Departementets forslag til ny § 3a er: *Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell*

Etter gjeldende lov påligger det staten oppgaven med å organisere klinisk veterinærvakt i alle deler av landet, og staten skal organisere og finansiere vakt på kveld, natt og i helger og høytider. Dette skal i flg. forslaget overføres til kommunene.

Staten har i tillegg gjennom mattilsynet ansvar for forvaltning av offentlige bestemmelser vedrørende dyrehelse og dyrevelferd. Ansvar for tiltak mot smittsomme dyresykdommer og oppfølging av dyrevernsaker følger av annet lovverk (matloven og dyrevernsloven). Forvaltning av disse oppgavene omfattes ikke av den foreslåtte ansvarsoverføringen

Det økonomiske grunnlaget for klinisk veterinærtjeneste, basert på tjenesteyting fra selvstendig næringsdrivende veterinærer, er svekket i store deler av landet. Det svekkede økonomiske grunnlaget for slike tjenester skyldes bl.a. strukturendringer og økonomiske forhold i landbruket, samt forbedringer i norsk dyrehelse og dermed redusert antall veterinærbehandlinger. Bortfall av distriktsveterinærordningen og reduksjon av frivillige ordninger som ansettelser, driftstilskudd, kontortilskudd og reisestøtte, er også viktig i denne sammenhengen. Samtidig har utviklingen i akvakulturnæringen og smådyrholdet økt behovet for private veterinærtjenester innen disse fagfeltene.

Hvordan kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, vil det være opp til den enkelte kommune å bestemme. Videre vil det være opp til kommunen å vurdere hva som er en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra

dyrehelsepersonell. En døgnkontinuerlig tilgang på tjeneste må inngå – dvs en organisert vaktordning

Lovforslaget gir rom for ulike tilnæringsmåter for kommunene. Det kan være aktuelt med interkommunalt samarbeid hvis forholdene ligger til rette for det. Den enkelte kommune kan opprette kommunale stillinger, eller den kan bruke stimulerings tiltak for å tiltrekke seg privatpraktiserende dyrehelsepersonell. I strøk av landet med god dekning av dyrehelsepersonell, vil kommunens ansvar kun være relatert til vaktordning utenom ordinær arbeidstid. Mattilsynet vil bli fritatt fra det ansvaret de har for å administrere dagens vaktordninger for veterinærene.

Departementet foreslår at det ikke lenger lovfestes en hjemmel til å pålegge veterinærer plikt til å delta i vaktordningen. Kommunen må sikre hensiktsmessige løsninger ved avtaler med aktuelt personell. Som et resultat av at vaktplikten bortfaller, vil veterinærene (gjennom Den norske veterinærforening) miste forhandlingsretten de har hatt med staten.

Økonomi

De økonomiske og administrative kostnadene for kommunene av det nye lovpålagte ansvaret, er knyttet til de tiltakene som må iverksettes for at brukerne i kommunen skal få tilstrekkelig tilgang på veterinærtjenester. Veterinærene vil vanligvis være selvstendig næringsdrivende, og betaling for de konkrete tjenestene ytes direkte fra brukerne.

Departementet regner med at det vil bli behov for en viss økonomisk kompensasjon til kommunene. Regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor, skal være fullfinansiert. Landbruksdepartementet tar sikte på at både midler til klinisk veterinær vakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode.

Økonomien vil bli nærmere omtalt i kommuneøkonomiproposisjonen som legges fram våren 2006.

Vurdering:

Lovendringen innebærer at staten unnlater å stille krav om et enhetlig veterinærtilbud i alle deler av landet. Det overlates til kommunene å definere hva som er tilfredsstillende, og det vil dermed kunne bli store variasjoner i både veterinærdekning og vaktordninger fra kommune til kommune. Dette kan være problematisk sett i forhold til dyrevernsloven. Det blir også vanskelig for kommunene å overta et ansvar som ikke er klart definert. De fleste kommunene mangler dessuten faglig kompetanse til å dekke slike oppgaver. I og med at veterinær distriktene ikke følger kommunegrensene vil det bli mange praktiske problemer. Hvis reformen skal gjennomføres er det viktig med regionale/ interkommunale løsninger.

Det er det regionale mattilsynet som administrerer ordningen med veterinær vakt. Mattilsynet har en god posisjon til å organisere slike oppgaver. De har den faglige ekspertisen og de har den regionale forankringen. De vil fortsatt ha et beredskapsansvar når det gjelder alvorlig smittsomme dyresykdommer, samt ansvaret for dyrevernsaker. Alt dette er det viktig å se i sammenheng med den totale veterinærtjenesten. En deling av totalansvaret vil svekke den beredskapen som veterinærtjenesten på bred basis representerer, og det vil bli en dyrere ordning. Mattilsynet er også med i en mer vidtrekkende beredskap som gjelder alvorlige